

[Carl F. Madsen.]

vanskeligt at forstaa, for vi kender jo Grundene. Men der er i Mellemtiden vedtaget en ny Straffelov, som jeg gaar ud fra indeholder saadanne Bestemmelser, at hvis Arbejderne eller Fagforeningerne eller andre foretager sig noget, som de ikke burde foretage sig, vil der i Straffelovens forskellige Paragraffer findes Midler til at komme saadanne Ting til Livs. Da nu denne nye Straffelov snart træder i Kraft, og da der for Tiden forhandles om en ny Retsplejelov, synes jeg, det vilde have været rimeligt, om man havde set saa forstaaende paa Sagen, at man kunde gaa med til at lade denne Lov, som man stred saa stærkt imod fra store Befolkningsslags Side, bortfalde, naar nu den nye Straffelov træder i Kraft og vi faar en ny Retsplejelov. Men jeg har ikke faaet tilkendegivet noget i den Retning og forstaaer derfor, at man trods alt vil opretholde Loven. Vi, som ønsker, at den skal bortfalde, maa da haabe paa, at det Tidspunkt ikke er fjernet, da Regeringspartierne kan faa Flertal ogsaa i dette høje Ting, saaledes at vi bliver i Stand til at faa Loven fjernet. Og det kan jeg forsikre for, at saa snart vi har Magt dertil, vil denne forhadte Lov blive fjernet, fordi den for os staar som en Skamplet, gennemført som den blev i sin Tid paa Grund af visse Ting, som man mente at kunne føre frem imod Arbejderne. Nu gør man alt for at bevare denne Lov, men forhaabentlig lykkes det os inden alt for lang Tid at faa den ryddet af Vejen.

Med disse Ord skal jeg til Slutning blot anbefale at stemme for det Lovforslag, som er fremsat af Regeringen, og som gaar ud paa at ophæve den bestaaende Lov.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg har ved tidligere Lejligheder, naar denne Sag har været til Behandling her i Tinget, haft Lejlighed til at paavise den Mangel paa Klarhed og Linie, der præger den gældende Lov, en Mangel, der ogsaa fremgaar af de Domme, der er afsagt. Som paavist af den ærede foregaaende Taler, gaar denne Uklarhed i Lovens Tekst igen i de Afgørelser, der er truffet af Domsmagten paa de forskellige Steder, hvor disse Domme er afsagt. Men hertil kommer et andet Forhold, som i høj Grad taler til Gunst for Ophævelsen af den Lov, der her er Tale om, og det er den Maade, hvorpaa man opfatter den i de Kredse, den særlig angaar. Vi maa mene, at det er en meget betænkelig Sag at opretholde en Lov, om hvilken man ved, at hele den Del af Befolkningen,

som den i Særdeleshed omfatter, saa langt fra at se hen til den med Tryghed og Forstaaelse betragter den som en Undtagelseslov og som en uretfærdig Lov. Ud fra disse Synspunkter har mit Parti ment og mener det stadig, at det vilde være rigtigt at ophæve Loven, ogsaa under Hensyn til, som det allerede er bemærket, at den Straffelov, som nu er gennemført, i sig selv rummer Betingelser for at ramme saadanne Forhold, som det er Meningen — i hvert Fald deres Mening, som i sin Tid fik gennemført denne Lov — at ramme.

Under Hensyn hertil skal jeg anbefale mine Partifæller at stemme for det foreliggende Lovforslag og altsaa imod Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Ordføreren (Hauch): Vi har i det høje Landsting gennem flere Aar haft saa omfattende Drøftelser af principiel Natur i Tillknytning til det Lovforslag, som her er til Behandling, at det ikke kan forventes at have nogen Interesse at komme ind paa en nærmere Udredning af de Hovedsynspunkter, som har ført til, at man i sin Tid har foreslaaet og vedtaget Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Naar jeg nu hører det ærede 11te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen) udtale sig om det Materiale, som Udvalget har faaet samlet sammen, og som findes trykt i Betænkningen, forekommer det mig ogsaa, at det ærede Medlem trods enkelte stærke Ord i Virkeligheden tager roligt og fattet paa hele Spørgsmaalet med disse Domme som Baggrund, utvivlsomt ud fra den Betragtning, at der ikke findes noget sindsoprivende i disse Domme. Man faar det Indtryk, at der er Tilfælde, hvor Folk eller Organisationer — maaske Villien er udført gennem Enkeltmænd — har foretaget sig Ting, som straffes efter Loven, og efter den Opfattelse, vi har indenfor Flertallet, bør det ogsaa straffes.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem sagde, at denne Lov kunde bruges mod Arbejderne. Ja, det kan den, men den kan ogsaa bruges mod Arbejdsgiverne, og den kan ogsaa bruges mod andre, som søger at lægge sig hindrende i Vejen for Folks frie Adgang til at udnytte deres Arbejdsevne og udøve deres Erhverv. Det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at Loven var rettet mod Arbejderne, og henviste til, at de Domme, som er faldet i Henhold til denne Lov, i særlig Grad berørte Arbejderne eller deres Organisationer. Ja, det skal jeg ikke benægte, men dersom det er Tilfældet, synes jeg, man kunde drage den i og for